

Nőtt a közös vagyon és a gazdák jövedelme

Zárszámadáson a kisteleki Felszabadulás Tsz-ben

A kisteleki Felszabadulás Tsz gazdái csütörtökön tartották meg a múlt esztendő zárszámadási közgyűlését. Bisa Vilmos, a tsz elnöke adott számot a közel 300 főnyi gazdagyülekezett előtt az 1962-es év sikereiről, hibáiról, nehézségeiről.

A beszámoló bővelkedett a bírálatban, mégis ez a jelentés a tsz 13 éves fennállása óta a legnagyobb sikerekről adhatott számot. Az egy szövetkezeti gazdára jutó, közből származó átlagos jövedelem 1961-hez képest 56 százalékkal emelkedett a múlt esztendőben. Míg 1961-ben az egy munkaegységre jutó jövedelem csak vala-

mivel múlt felül a 14 forintot, 1962-ben egy eszmei munkaegység értéke 31 forint 81 fillér lett.

Az elnöki beszámolóból kitért: nemcsak a gazdák jövedelme emelkedett több mint kétszeresére, arányosan nőtt a közös vagyon is. Ma 15 százalékkal nagyobb a Felszabadulás Tsz tiszta tehermentes vagyona, mint egy évvel korábban volt. Csupán a saját erőből történő beruházás értéke 450 ezer forint.

Arra törekedtek, hogy a gazdákat a lehető legnagyobb mértékben tegyék érdekeltté a többtermelésben. És ez sikerült is, oly módon, hogy országosan is egyedül-

álló új jövedelemelosztási formát vezettek be.

Míg az átlagos eszmei munkaegység értéke 31 forint 81 fillér itt, addig például Sója Sándorné csapata 86 forintos egy munkaegységre jutó átlagjövedelmet ért el.

A közgyűlés hivatalos részének befejezése után vidám mulatság kezdődött. Jó borral mosták le a gazdák a korábbi sikertelen évek keserű porát. Sokan mondták: most már révbejutott közös gazdaságunk. A következő zárszámadások — erre minden remény megvan — még jobb eredményekről adhatnak majd számot.

Közérdekű kérdések és válaszok

Beszélgetés Horn Dezső közlekedés- és postaügyi miniszterhelyetttel

Ritka alkalom, hogy az újságíró együtt találja az egy tárcához tartozó szegedi vállalatok vezetőit, s egy eszterházi kappon választ a dolgozókat foglalkoztató kérdésekre. Az elmúlt hét végén ilyen tanácskozás volt Szegeden. A vasút, a posta s az autóközlekedési vállalat vezetői beszéltek meg az időszerű vállalati problémákat Horn Dezső elvtárral, az MSZMP Központi Bizottságának póttagjával, közlekedés- és postaügyi miniszterhelyetttel. Az elhangzott kérdések, s a miniszterhelyettes válaszai, mint várni lehetett, túlnőttek a szakmai érdeklődés határain, s túlzás nélkül mondhatjuk, közérdekűek.

Jövőre felépül az autóbussz forgalmi telep

Már régóta foglalkoztatja nemcsak a 10-es számú AKÖV és a város vezetőit, hanem a szegedi dolgozókat is, hogy mikorra várható a szegedi autóbussz forgalmi telep és állomás építése?

— Eddig nem volt kellő tapasztalatunk arra — mondotta a miniszterhelyettes —, hogyan helyes megoldani a közlekedési vállalatok kocsi-parkjának javítását, saját javítóteleppel vagy a megyékben levő autójavító vállalatokkal. A kérdés eldől, s már készülnek is a szegedi komplex javítótelep tervei. Jövőre, tehát 1964-ben megkezdődik a telep építése. Három év alatt, 1963-tól 1965-ig mintegy 25 millió forintot költünk a szegedi autó-

bussz forgalmi telep és központi állomás létesítésére.

Mi lesz a szegedi fűtőházzal?

A szegedi fűtőház dolgozói sokat panaszkodnak, hogy nincs megfelelő szociális létesítményük. Mikorra várható problémájuk megoldása?

— Amíg nincs eldöntve a fűtőház sorsa, nem tudunk pontos időt mondani a szociális létesítmények megvalósítására. A dieselesítés ugyanis más jellegű feladatokat ad a Szegedi Fűtőháznak. De az új profil eldöntése után sem biztos, hogy sor kerüljön a régi épület felújítására, a szociális létesítmények bővítésére. Előbb ki kell alakítani a Tisza, a Rendező és az Átrakó pályaudvarok jövőjét, meg kell oldani ezek rendezési problémáit. Távoli terveinkben foglalkozunk a szegedi vasúti híd helyének kijelölésével is. Ha a híd a Borszorkány-sziget mellett épül fel, akkor a fűtőházat el kell innen telepíteni. Ezért most még nem lehet pontos választ adni a kérdésre, hogy mikor építjük fel a Szegedi Fűtőház új szociális létesítményét.

A telefonigények kielégítéséről

Várható-e a közeljövőben a telefonigények kielégítése, az előfizetéses hálózat bővítése, újabb nyilvános telefonállomások létesítése?

— A telefonigények teljes kielégítése — válaszolt a miniszterhelyettes — a régi gyakorlattal Szegeden sem lehetséges. Az igények növekedése természetes, s ha az eddigi fejlesztési módszereket alkalmazzuk, előreláthatóan akkor sem tudjuk kielégíteni a növekvő szükségletet, ha a háromszorosára növeljük is a fejlesztés ütemét. Alapvető változást majd az hoz, ha új rendszert, kisebb térfogatú, kevesebb színesfémot igénylő telefonközpontokat létesítünk, amelyek ma még nálunk és nyugaton is csak kísérleti stádiumban vannak. El vagyunk maradva a telefonhálózat bővítésében, a szükségletek kielégítésében más országok mögött. Nálunk ma 100 főre még csak 2,4 készülék jut. Terveink szerint 1980-ra érjük el a 20-as átlagot.

— A minisztérium tanulmányozta több nyugati ország telefonellátásának helyzetét. Megállapította a többi között, hogy az Amerikai Egyesült Államokban, ahol például 100 főre 30 telefonkészülék jut, sok olyan vonal van, ahol 6-7 készülék van, s ezek nem szelektív

berendezések, mint a nálunk használatosak, hanem lehallgathatók. Tehát az előfizetők hallgathatják egymás beszélgetését, s ha valamelyiknek sürgősen szüksége van a készülék használatára, megkéri a másikat, hogy fejezze be a beszélgetést. Nálunk viszont ma még tízzel-revel vannak szóló és titkos állomások. A magánosoknál ritkaság az ikerállomás is.

— A hazai igényeket természetesen most kell kielégíteni. Ezt elsősorban fejlesztéssel s úgy akarjuk megvalósítani, hogy megszüntünk több szóló és titkos állomást, és ikerítjük azokat. A most épülő nagyobb lakóházakban pedig az épületen belül létesített nyilvános telefonállomásokkal akarjuk javítani a telefonellátást. Szegeden a városi tanács hozzájárulásával már néhány új épületben megteremtették ilyen állomások létesítésének helyét, mi igyekszünk, hogy ezeket rövidesen készülékekkel lássák el. Addig is, míg több készüléket és központkapacitást tudunk teremteni, s a lakosság rendelkezésére bocsátani, helyes, ha a tanácsok az épülő házakban létesítenek nyilvános telefonállomások céljára alkalmas fülkéket.

Enyhítik a Szeged II. Postahivatal gondjait

Az utóbbi időben sokat panaszkodnak a Szeged II-es Postahivatal dolgozói a csomagkezelés nehézségeire. Mióta a lovas kocsi-szállítást megszüntették Szegeden és gépkocsival szállítják házhöz a csomagokat, háromszorosára nőtt a forgalom, s minc elég munkaerő és szállítóeszköz. Mikorra várható a probléma megoldása, illetve könnyítése?

— A minisztérium az elmúlt napokban megvizsgálta a Szeged II-es Postahivatal dolgozóinak panaszát. Már intézkedett is, hogy növeljék a létszámot s néhány munkaszervezési intézkedést javasolt. Ha ezután sem javulna lényegesen a helyzet, akkor juttat a hivatal részére újabb gépkocsit.

— A levélkezelés könnyítésére javasolja a minisztérium a már több országban alkalmazott módszert, az úgynevezett levélsekretyrendszer megvalósítását. Ez azt jelenti, hogy a lakóházakban egy helyen, a lépcsőházban egymás mellett sorakoznak a levélsekretyek, amelyekben a postás elhelyezi a küldeményeket. Ezzel megkönnyíthetjük és meggyorsíthatjuk a postások munkáját. Szegeden már néhány házban fel is szerelték ilyen levélsekrety-sorokat. Helyes lenne, ha folytatnák ezt a munkát. Ehhez a minisztérium is szívesen nyújt anyagi segítséget, ha a Szegedi Postaigazgatóság igényli azt.

Létesítsenek közös tv-antennákat

Szegeden és Csongrád megyében is egyre többen vásárolnak televíziós készüléket. Azt kérdezik az emberek, van-e lehetőség arra, hogy közös antennákat létesítsenek, s ezzel csökkenték kiadásait.

— A tv-antennák létesítése nem tartozik a minisztérium hatáskörébe. A minisztérium csak a műsor sugárzásával és a zavarok elhárításának ügyével foglalkozik. A kérdésre röviden azt lehet válaszolni, hogy helyes, ha a lakók közös tv-antennát létesítenek. Valóban ezzel lényegesen csökkenthetik a televíziós készülékre fordított pénzüsséget. Helyes ez azért is, mert ha szakszerűtlenül szerelik fel az antennákat, könnyen kárt okozhatnak a lakóépületekben. Beázhatnak a lakások esős időjárásban. A közös antennával népgazdasági haszon is származik.

Nagy Pál

Újabb fejlődés előtt a hazai rostipar

A könnyűipari miniszterhelyettes tájékoztatója Szegeden — Kinevezték az új rostipari vállalat vezetőit — Máris megkezdődik a szervezés

Amint arról hírt adtunk, a Gazdasági Bizottság döntése alapján április elsejével ismét több üzem összevonására kerül sor az országban. Így a DÉLROST, a DUNAROST és a TISZAROST szegedi központtal új rostkiélesztő vállalatot alkot majd. Tegnap, csütörtökön Végh László, könnyűipari miniszterhelyettes Szegedre látogatott, s e három vállalat képviselői előtt ismertette az ipari átszervezések célját, a könnyűipari üzemek egyesítésének módszereit, s az ezzel kapcsolatos tennivalókat. Résztvett a megbeszélésen Kardos János, a Csongrád megyei pártbizottság és Balogh István, a Szeged városi pártbizottság osztályvezetője is.

A három rostkiélesztő, valamint a komáromi lenfőgyár és a nagylaki kendergyár — ahol szintén foglalkoznak rostfeldolgozással — egyesülésével

hátezer fős nagyvállalat jön létre, s így módon összpontosul az egész hazai rostfeldolgozó ipar.

Az előzetes számítások szerint az egyesülés egyetlen év alatt négy, négy és fél millió forintos megtakarítást hozhat a népgazdaság számára a szállítási eszközök jobb igénybevétele, a technológiai eljárások fejlesztése és a termelőeszközök fokozottabb kihasználása által.

A tervek szerint a nagylaki telep körülbelül egy év múlva teljesen átér a rostkiélesztésre,

illetve a pozdorjalemezek gyártását kapja feladatul. A DUNAROST-nak — melynek székhelye Budapesten — és a TISZAROST-nak — melynek székhelye Debrecen volt — természetesen szintén megszűnik az önállósága, s fokozatosan mint a szegedi központ kirendeltsége működik a jelenlegi vállalat.

Szegedet azért választották az új vállalat központjává, mert egyrészt a környéken található a legtöbb rostonövényt termő terület, másrészt a DÉLROST eddigi munkájával rangot ívott ki magának az iparágban.

Kinevezték az új rostfeldolgozó vállalat vezetőit, akik máris hozzákezdnek a szervezőmunkához, hogy április elsején minden nagyobb zökkenő nélkül folytatódjék a termelés a kirendeltségeken, telepeken. Igazgató Agócs Pál lett, aki eddig a minisztériumban dolgozott, az új főmérnök Marcheschi Károly, a DÉLROST főmérnöke, főkönyvelő Iványi József, a DUNAROST főkönyvelője.

Április elsején természetesen csak a vállalatok jogi egyesülésére kerül sor, ezután kell a jól szervezett közös munkának kibontakoznia az új vállalatnál. Ahhoz, hogy a termelés a tervezettnél is nagyobb mértékben növekedjék

a műszaki, gazdasági és a pártvezetés együttes erőfeszítéseire, összefogására van szükség.

Az összevonás azonban nemcsak a vezetők ügye, hiszen a tervek túlteljesítése minden dolgozónak érdeke.

Délután a könnyűipari miniszterhelyettes a kenderfonógyárban tájékoztatta az újszegedi szövő, a kenderfonó, a jutaáru gyár és a pécsi kenderfonó dolgozóit az új Kenderfonó és Szövőipari Vállalat megalakításának kérdéseiről.

A Minisztertanács ülése

(Folytatás az 1. oldalról.)

Ezek a hibák javarészt az előkészítő munka első szakaszában fordultak elő. A minisztériumok a foglalkozásokat általában időben felismerték, igyekeztek azokon javítani, s a további munka során már hasznosították a tapasztalatokat.

A jelentés hangsúlyozza: az eddigi tapasztalatok értékelésekor figyelembe kell venni, hogy eddig általában csak olyan vállalatokat vontak össze, amelyeknél az átszervezés viszonylag egyszerű volt;

a munka nehezebb része még hátra van.

A vállalati összevonásokat továbbra is úgy kell végrehajtani, hogy az a természetben zavart ne okozzon, s az üzemek az átszervezés ideje alatt is pontosan teljesítsék tervfeladataikat.

A jelentés beszámol arról is, hogy az átszervezésekkel párhuzamosan előkészítő munkákat végeznek az irányítási módszerek tökéletesítésére is.

A kormány határozatában felhívta a minisztereket, hogy az eddiginél is gondosabban készítsék elő az átszervezéseket,

körültekintően rendezzék az ezekkel együttjáró személyi kérdéseket; minden esetben vonják be a munkálatokba az illetékes állami és társadalmi szerveket, a szakembereket, s fordítsanak nagy figyelmet arra, hogy kellő időben tájékoztassák az érintett területek dolgozóit.

160 millió forint víztisztítási beruházásokra

Az Országos Vízügyi Főigazgatóság vezetőjének jelentése beszámol arról, hogy a vizek tisztaságának biztosítására három évvel ezelőtt hozott kormányrendelet megteremtette a vízszennyezés elleni eredményes védekezés feltételeit, és

lehetőséget nyújtott a szennyvíztisztító berendezések építésének elmaradásával keletkezett régi mulasztások fokozatos pótlására.

A rendelet kimondta, hogy új gyár, üzemszék vagy intézmény szennyvíztisztító berendezés nélkül nem létesíthető,

illetve nem helyezhető üzembe, a már működő, de tisztítóberendezéssel el nem látott üzemek szennyvíztisztító berendezéseit pedig mintegy 10 év alatt pótolni kell.

ről évről fokozódó szennyeződését lényegében sikerült megállítani, egyes vízfolyások minőségi állapotában kimutatható javulás állott be, a Duna vízminősége azonban — különösképpen a tartósan alacsony vízállások idején — romlott.

Az 1963. évi népgazdasági terv 160 millió forintot biztosít további víztisztítási beruházásokra.

A vizek tisztaságának megővése érdekében

a KGST keretében nemzetközi együttműködés alakult ki.

A Szovjetunióval, Csehszlovákiával és Romániával együtt a határvizeken közös vizsgálatok folynak a helyenként még jelentős szennyezések megszüntetése érdekében. A közös vizsgálatok, kutatások, tervezési módszerek, szervezeti és egyéb intézkedések mind

hatékonyabban biztosítják élő vizeink szennyezésektől való védelmét és minőségük további javulását.

A kormány határozatot hozott arra, hogy az eddiginél is hatékonyabb intézkedésekkel biztosítani kell a vízfolyások szennyeződésének csökkentését.

1962-ben viszont 143 millió forintot fordítottak víztisztítási beruházásokra. Ennek köszönhető, hogy a felszíni vizek korábban év-

Díszítő szobrász és kerámikus diákok

Estétikailag művelt és képzett szakmunkásokat nevelnek a szegedi Tömörkény István Gimnáziumban működő iparművészeti szakközépiskolában. Mintegy 70-en tanulnak a díszítő szobrász, betűszedő és kerámiai tagozaton. Az értekezési bizonyítványt és szakmunkás képesítést szerző fiatalok egyrészt tovább tanulhatnak a pedagógiai főiskola rajztanárképző szakán, másrészt elhelyezkedhetnek kereskedelmi és iparvállalatoknál mint dekorációs szakemberek. Még csak másfél éve nyílt meg az iskola s máris szebbnél szebb alkotások tanúskodnak a diákok tehetségéről, eredményes munkájáról.

Munkában a díszítő szobrász tagozat tanulói

Török Gizella egy érdekes formájú vázát készíti